

Vlaams
Parlement

stuk **1529** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 17 april 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende wijziging van het tarief
op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten

Amendementen

Stukken in het dossier:
1529 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

verzendcode: FIN

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door de heren Lode Vereeck en Filip Watteuw, mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Jurgen Verstrepen, Bart Caron en Hermes Sanctorum

Artikel 2**Dit artikel vervangen door wat volgt:**

“Art. 2. Artikel 109 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 109. §1. Het recht wordt op 1 t.h. vastgesteld voor:

- 1° de gedeeltelijke of gehele verdelingen van onroerende goederen, met uitzondering van de gedeeltelijke of gehele verdelingen van onroerende goederen onder echtgescheidenen en dit binnen een jaar na de echtscheiding waarvoor het recht wordt vastgesteld op 0 t.h.;*
- 2° de afstanden onder bezwarende titel, onder mede-eigenaars, van onverdeelde delen in onroerende goederen, met uitzondering van de afstanden onder bezwarende titel, van onverdeelde delen in onroerende goederen, onder echtgescheiden mede-eigenaars en dit binnen een jaar na de echtscheiding waarvoor het recht wordt vastgesteld op 0 t.h.;*
- 3° de omzetting bedoeld in artikel 745quater en 745quinquies van het Burgerlijk Wetboek, zelfs indien er geen onverdeeldheid is.”.*

VERANTWOORDING

Het optrekken van de verdeelbelasting van 1 naar 2 percent betekent een verdubbeling van de ‘scheidingstaks’, ook wel ‘miserietaks’ genoemd, omdat mensen er bij een echtscheiding veelal financieel zwaar op achteruitgaan. Voor sommigen is een echtscheidingsprocedure zelfs het begin van een neerwaartse spiraal die uiteindelijk uitmondt in bittere armoede voor henzelf en hun kinderen. In dergelijke penibele situaties 2 percent verdeelbelastingen heffen, is dan ook niet alleen buitengewoon cynisch maar zelfs uitermate pervers.

Mensen die een echtscheiding doormaken, proberen veelal in alle stilte het verleden te verwerken en proberen vervolgens langzaam maar terug een stabiele toekomst uit te bouwen. Het mag en kan dan ook niet de bedoeling zijn dat het uitbouwen van die toekomst bijkomend financieel wordt gehypothekeerd. Voorgesteld wordt dan ook om artikel 109 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten dermate aan te passen dat het tarief, bij de verdeling van onroerende goederen, ingevolge een echtscheiding, binnen het jaar na die echtscheiding, tot 0 percent wordt herleid.

De amendering op artikel 2 refereert dan ook aan het voorstel van decreet van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Veerle Heeren en de heren Johan De Roo, Jan Laurys en Erik Matthijs houdende wijziging van artikel 109 van het Wetboek der Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten (*Parl. St. VI. Parl. 2003-04, nr. 2162/1*) dat dateert van 26 februari 2004 en dat door de indieners, om voormelde reden, inhoudelijk wordt onderschreven. In de bijhorende toelichting hadden de toenmalige indieners het over “de netelige kwestie” die het verdelen van een eigendom tussen ex-partners is, met naast “de emotionele geladenheid” ook nog een “niet te onderschatten financieel gevolg”, dat “nog eens verzaamd [wordt] door de belasting van 1 percent registratierechten”.

Het kartel sp.a-spirit noemde deze belasting in 2004 “een belasting op tegenspoed. Op zo’n moment spuwt de overheid de mensen in het gezicht. [...] De partner die de woning overkoopt, moet op het andere deel registratierechten betalen, terwijl er al registratierechten betaald zijn bij de aankoop. Men mag de mensen geen twee keer laten betalen.”. De indieners zijn eveneens van oordeel dat het aangewezen is om het tarief, bij de verdeling van onroerende goederen, ingevolge een echtscheiding, binnen het jaar na die echtscheiding, tot 0 percent te herleiden omdat op kwestieuze onroerende goederen reeds registratierechten werden betaald op het ogenblik van de aankoop en dat het dus niet billijk is om hierop een tweede keer belastingen te heffen.

■

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door de heren Lode Vereeck en Filip Watteuw, mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Jurgen Verstrepen, Bart Caron en Hermes Sanctorum

Artikel 3

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De amendering op artikel 3 komt tegemoet aan punt 6 van het advies 51.019/1 dat op 6 maart 2012 werd uitgebracht door de afdeling Wetgeving van de Raad van State inzake het ontwerp van decreet houdende wijziging van het tarief op het recht op verdelingen en gelijkstaande overdrachten (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1529/1). Gestipuleerd wordt dat de vooropgestelde regeling qua inwerkingtreding als nadeel heeft dat, indien de bekendmaking van de regeling op het einde van de maand gebeurt, de bestemmingen ervan zelfs niet over de normale termijn van tien dagen zullen beschikken om zich aan de regeling aan te passen. In die zin opteren de indieners ervoor om geen bepaling inzake inwerkingtreding op te nemen zodat minstens de normale termijn van tien dagen gerespecteerd wordt.

■